

Bernardus Wilmerink, meerderjarig jongman te Rotterdam, geadsisteerd met zijn procureur Jan Spruit en C. van der Looy, procureur voor Maria Apollonia Tollens, geadsisteerd met haren vader, J. J. Tollens. De heer Wilmerink eischte stuiting der huwelijksproclamatien van M. A. Tollens met J. F. Flamme, maar door tusschenspraak van Schout en Schepenen zag hij van dien eisch af, toen J. J. Tollens aannam vóór het voltrekken van dat huwelijk hem ter hand te stellen «de gros van eene notarieele acte, waerbij J. J. Tollens zoo voor zig zelven als voor zijne erfgenamen (zich) verbond» om hem «nu en ten allen tijden te zullen indemneeren en bevrijden, vrij-, kost- en schadeloos te houden voor alle aanspraak en namaning, welke hij zoude mogen hebben, lijden of onderhevig zijn, nopens de alimentatie van het kind, in zijn Request gemeld». Flamme was te Luik geboren, weduwnaar, en woonde even als zijne vrouw op den Coolsingel. Hij was een jaar te voren te Rotterdam komen wonen en verzocht een jaar later admmissie, welke hem den 4 April werd verleend. Hij was muzikant en gaf zangles. In Mei 1789 kwam een Fransch opera-gezelschap uit Gent te Rotterdam spelen. Twee dames, Marguerite de Narelle en hare dochter Adelaide, stonden aan het hoofd. Flamme werd lid van dat gezelschap, en toen de directrices in December bankroet gingen, aanvaardde hij met eenen Moulijn de directie. Het waren slechte tijden voor een opera of comedie. Slechts door de hulp der Rotterdamsche Schouwburgvereeniging bleef het gezelschap eenigen tijd bestaan. Flamme trok zich na twee jaren tobbens terug; in Maart 1791 werd Moulijn alleen directeur. Waarschijnlijk vond Flamme het geven van zanglessen voordeeliger; toch bleef hij nog voor vermakelijkheden zorgen. Den 19 April 1797 gaf hij, in de groote concertzaal van den heer Steger, in de Bierstraat, een groot vocaal en instrumentaal concert,